KAMARÁDI - MIKY KLOBOUK

```
AMI                        C
DIVOKOU NOCÍ OSTRÝ VÝSTŘEL ZNÍ,
AMI                          C
TMOU SLYŠET MUŽE VÝKŘIK POSLEDNÍ,
DMI                         AMI
NIKDO NEMYSLEL SI,ŽE TO MUSÍ,SKONČIT PRÁVĚ TAK,
                           E         AMI
ŽE HLAVU KULKOU PROVRTÁ MU,ZROVNA KAMARÁD.

V DĚTSTVÍ JEDEN BEZ DRUHÉHO,NEUMĚL SI HRÁT,
POD ŠIRÁK SI OBA ČASTO VYŠLI NOCOVAT,
V BITKÁCH KLUKOVSKÝCH ZA SEBOU VŽDY UMĚLY STÁT,
NA KAMARÁDSTVÍ NEMUSELI,SOBĚ PŘÍSAHAT.

DO VÁLKY O SVOU ARIZONU,SPOLU ŠLI SE PRÁT,
TAK STATEČNÝCH JEN MÁLO CHLAPŮ,VYŠLO BOJOVAT,
TA KRÁSNÁ VLAJKA HVĚZDNATÁ,PAK MOHLA HRDĚ VLÁT,
NA RANČI STEJNÝM PO VÁLCE,ZAČALI STÁDA HNÁT.

ČAS UBÍHAL JAK PONÍK,PAK SÁM ZASTAVIL SE SNAD,
KDYŽ BRAL SI JEDEN ŽENU,TAK I DRUHÝ MĚL JI RÁD,
PAK PŘISTIHL HO JAK K NÍ V NOCI,PŘIŠEL LÁSKU KRÁST,
NA NIC ON SE NEPTAL,JEN SMRTÍCÍ VÝSTŘEL PAD.

POD ŠIBENICÍ DŘÍV NEŽ SOUDCE,STAČIL ROZKAZ DÁT,
KE SVÉ ŽENĚ NEVĚRNÉ,JEN TIŠE ZAŠEPTAL,
(:LITUJI CHVÍLE KDY JSEM TEBE,ZA ŽENU SI VZAL,
A LÍTO JE MI ŽE KAMARÁDA,UŽ NIKDY NEPOTKÁM:).
```